Verantwoording Paul Beumer. ‘Schoolhouse’ residentie,
Bejing, China.

Bepakt met literatuur en ideeën vloog ik afgelopen April 2019, vanuit Amsterdam naar Beijing om bij ‘Schoolhouse’ als kunstenaar in residency op een visuele manier het werk van de Chinese Kunstenaar Wang Mo te onderzoeken. Wang Mo interesseert mij omdat er geen werk van hem meer bestaat maar er een kleine tekst over hem is geschreven over hoe hij te werk gaat. Wang Mo drinkt terwijl hij werkt. Dronken speelt hij met de inkt. Gooit het her en der maar als we de tekst moeten geloven ontstonden er de mooiste landschappen op papier.

De residency had ik gevonden via chinarecidencies.com en na een korte email-wisseling met de dame ‘in control’ had ‘schoolhouse’ mij uitgenodigd om naar Mutianyu, onder de rook van Beijing te komen. De afgelegen locatie leek mij ideaal om te denken en te werken aan mijn onderzoek. Met de Chinese muur op de achtergrond.

Aangekomen op de residency plek bleek dat ‘Schoolhouse’ inmiddels niet meer bestond.
Ik werd ontvangen in een hotel dat Brickyard heet en waar er een kamer voor mij was klaargemaakt. De kamer was prettig, met een fijn bed en uitzicht over de bergen. Na een verfrissende douche viel ik in slaap.

De volgende dag ontmoete ik de eigenaar. Een mollige oudere Amerikaanse man met een hoog stemgeluid. Deze ontmoeting verliep helaas niet al te goed. De eigenaar van het hotel maakte opmerkingen over hoe ik het dacht te veroorloven als Europese kunstenaar een uitspraak te doen over Chinese schilderkunst. ‘je hebt niet de juiste afkomst!’ Wat ik nogal eigenaardig vond omdat deze mensen mij hadden aangenomen op deze plek. De dame die met wie ik email contact had was niet in Beijing, ze woont in de VS.
Wel werd er tijdens het gesprek duidelijk wat er van mij verwacht werd. Er was een kleine ruimte beschikbaar naast een kinderspeeltuintje vrij gemaakt maar ik zou kunnen werken en waar ik de keurige gasten van het hotel zou kunnen ontvangen. Het doel was om de gasten van het hotel kennis te laten maken met een kunstenaar. De vorige kunstenaar was een aquarellist die realistische waterwerken had gemaakt van de Chinese muur en goed in het hotel had verkocht. Ik wil niet al te arrogant over komen, maar ik voelde aan dat deze plek misschien niet

was wat ik had gehoopt. Ik neem mijn praktijk serieus en als ik werk wil ik mij consenteren en wordt ik schuchter. De spelende kinderen buiten de kleine studio bleek al snel een enorme afleiding. Ik besloot mijn boeken en opschrijfboek het dorp in te nemen en te werken in een cafe of in de bergen. De Chinese muur bewandelen was een machtige ervaring. Met name toen ik besloot om 'off track' te gaan. De muur was daar overwoekerd met planten en bloesem. Magisch.

Voor materiaal moest ik naar de stad Beijing. Een trip naar de textiel markt had ik al afgedaan want veel te ver weg.
Verschillende keren pakte ik de bus en probeerde op de juiste plekken te komen om musea te zien en materialen aan te schaffen. Dit kost zo een drie uur heen en drie uur terug. Beijing is gigantisch en ik was bang om te verdwalen en de laatste bus naar Mutianyu te missen. Gesprekken over hoe ik online materiaal zou kunnen aanschaffen werden weg afgedaan omdat je niet zeker kon zijn over de kwaliteit. Daar zat ik dan. Met twee gratis biertjes per dag mij af te vragen of het komen naar deze residency wel zo een goed idee was geweest. De mensen van het hotel begonnen zich ook te verontrusten. Want in de studio gebeurde niets en niemand kon iets zien.
Ik begon na te denken over hoe ik het onderzoek op een andere manier kon voortzetten. Wellicht iets landschappelijk. Iets landart-achtigs. Ik kon het landschap gebruiken om toch iets te creëren.

Pasen stond voor de deur en het hotel was volgeboekt. Er werk mij op het hart gedrukt dat ik aanwezig moest zijn om de gasten te entertainen. Was er niet iets wat ik kon laten zien?

Ik besloot de vrouw met wie ik contact had een mail te sturen met enkele vragen over de residentie en om mijn gedachten te delen. Van haar kreeg ik helaas geen reactie. Ze had de email doorgestuurd naar de Amerikaanse man die ik eerder ontmoet had.
Zijn reactie was alles behalve vriendelijk. Als ik niet tevreden was met de plek werd ik verzocht onmiddellijk te vertrekken of te blijven en dan elke overnachting te betalen. Let, het is een luxueus hotel en een nacht is erg kostbaar. Ik mailde terug dat ik louter twijfels had maar het kwaad was geschiet. Ik moest onmiddellijk vertrekken. Met stres mailde ik een vriendin die voor KLM heeft gewerkt. zij kon gelukkig, via via, een ticket regelen terug naar Amsterdam. Uiteraard met enkele niet voorziende kosten.
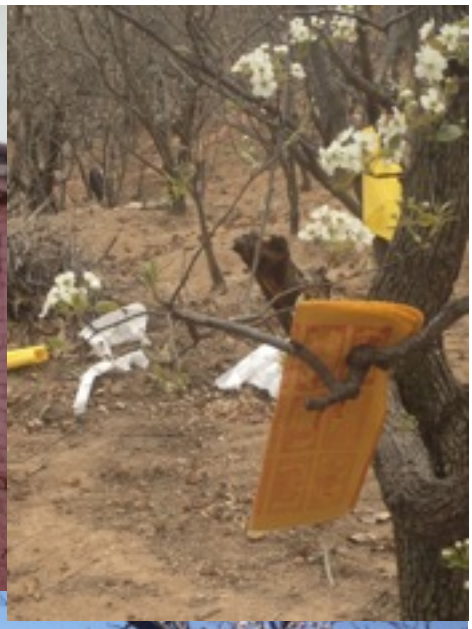
Ondanks de merkwaardige ervaring heb ik geleerd mijzelf serieus te nemen. voor mij komt kunst voort uit diepe concentratie en een specifiek gevoel van vrijheid. Iets wat ik zo mooi vond aan de teksten die geschreven waren over Wang Mo. Hoe hij dronken met inkt aan het dansen was en zo de meest intrigerende landschappen creëerde. Eenmaal in Nederland heb ik een inktwerk gemaakt ter nagedachtenis van wat ik allemaal in China had kunnen doen.